

РЕШЕНИЕ

№ 2589

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 13.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7036** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 30а, ал. 3 от Закон за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия .

Образувано е по жалба на А. В. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Т. Т., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № 22-VI-14-0089 от 19.07.2022 г. на началника на 01 РУ – СДВР, с която на основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ вр. с чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед за налагане на ПАМ поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването ѝ и противоречие с материалния закон. На първо място, се твърди, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, а именно заместник-началника на РУ вместо от началника на РУ. На следващо място, се излагат аргументи срещу съставения на жалбоподателя АУАН за нарушение на ЗООРПСМ. Жалбоподателят счита, че не е доказано по неоспорим начин извършено от него нарушение от обективна и субективна страна, както и че не са оборени дадените от него обяснения в административното производство, че не е нахлувал на спортния терен. В тази връзка се твърди, че не са ангажирани доказателства от органа за извършено административно нарушение, с изключение на свидетелските показания на актосъставителя.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Т.. Поддържа жалбата, моли да бъде отменена оспорваната ЗНПАМ като незаконосъобразна.

Ответникът – началник на 01 РУ – СДВР, се представлява юрк. Д., която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от докладна записка рег. № 513р-60008 от 25.06.2022 г. от инсп. М. С., на 15.05.2022 г. на Национален стадион „В. Левски“ в [населено място], по време на проведена спортна среща между футболните отбори на ПФК „Левски“ и ПФК „ЦСКА“, в началото на второ полувреме, около 18:20 ч. лице от мъжки пол, на видима възраст около 20 – 25 години, с нормално телосложение, висок около 175 – 180 см., гол до кръста, с татуировки над гърдите с надпис “SOFIA WEST”, с изображения от двете страни на надписа тип слънца, с тъмно горнище, вързано около кръста, излиза на пистата на спортното съоръжение, като нахлува на пистата в пространството между сектор „Б“ и огражденията с рекламни табели пред терена, с което е нарушило чл. 21 от ЗООРПСМ. След намеса на полицейските служители лицето се върнало обратно в сектора. Предложено е извършването на проверка с цел установяване самоличността на нарушителя и прилагане на мерки по ЗООРПСМ предвид констатирано нарушение на чл. 21 от с.з.

С протокол по чл. 29, ал. 2 от ЗООРПСМ от 16.05.2022 г. от страна на служител на длъжност „информационно обслужване“ към Национален стадион „В. Левски“ – [населено място] са предадени на инсп. С. доказателствени средства - 1 бр. оптичен носител, съдържащ видеозапис от футболна среща между отборите на ПФК „Левски“ и ПФК „ЦСКА“, проведена на 15.05.2022 г. с начален час от 17:00 ч.

С протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 27.06.2022 г. е разпитана свидетелката Т. И. П. – Ш., която като служител в група „ХЕ“ към сектор „ММ“ – СДВР е присъствала на спортното мероприятие, като се е намирала в залата за видеонаблюдение на стадиона, разположена в сектор „В“, и е станала очевидец на събитията, описани в горната докладна записка. Същата е дала описание на лицето, което напълно съвпада с изложеното в докладната записка, и е посочила самоличността му като А. В. С., тъй като й бил известен във връзка с работата й по наблюдение на спортни мероприятия на територията на [населено място]. Заявява, че С. бил известен на МВР, но неосъждан.

Съгласно справка относно извършена проверка в Единен автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР относно А. В. С. от 27.06.2022 г., няма данни да е установяван като извършител на противообществени прояви по ЗООРПСМ.

На жалбоподателя е съставен АУАН № VI-14 от 19.07.2022 г. за нарушение на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, въз основа на който е издадено Наказателно постановление № VI-14/19.07.2022 г. на началника на 01 РУ – СДВР, с което за същото нарушение на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ на С. е наложена глоба в размер на 1000 лв.

Съгласно представено писмено обяснение от 19.07.2022 г., С. оспорва да е извършил вмененото му нарушение, като заявява, че лицето от видеоматериалите, пресъздаващи спортното мероприятие от 15.05.2022 г., не е той и може да го докаже, тъй като няма татуировки на гърдите.

С оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 22-VI-14-0089 от 19.07.2022 г., издадена от началника на 01 РУ – СДВР, на основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ вр. с чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ, на А. В. С. е наложена принудителна административна мярка „забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина“ за срок от една година. ПАМ е наложена за извършено нарушение на чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ - на 15.05.2022 г. на Национален стадион „В. Левски“ в [населено място], по време на проведена спортна среща между футболните отбори на ПФК „Левски“ и ПФК „ЦСКА“, в началото на второто полувреме, около 18:20 ч., С. е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в нахлуване на спортния терен.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 3-дневния срок по чл. 30а, ал. 3 от ЗООРПСМ, видно от представена разписка за приемане на пратка от страна на „Български пощи“ ЕАД на 21.07.2022 г., от лице с право и интерес от оспорване, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, с оглед на което същата е допустима.

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Оспореният в настоящото съдебно производство индивидуален административен акт за налагане на ПАМ е издаден от заместник-началника на 01 РУ – СДВР в качеството му на заместващ титуляра по време на ползване на законоустановен отпуск съгласно Заповед № 513р-5942/11.07.2022 г. на директора на СДВР.

Спазена е разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК - оспорената заповед е издадена в предвидения срок от 24 часа от съставяне на акт за установяване на нарушение по чл. 26, ал. 1 ЗООРПСМ. Неотнормирани към законосъобразността на атакуваната ЗНПАМ са доводите на оспорващия за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството, обосновани с нарушения на ЗАНН. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанийето за налагането на ПАМ е самото нарушение, а нейната цел – преустановяване на нарушението и предотвратяване извършването на други.

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма, като са изложени мотиви, съдържащи фактически и правни основания за налагане на ПАМ. Прието е, че жалбоподателят е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в преодоляване и нахлуване на спортния терен, в началото на второто полувреме на спортното събитие от 15.05.2022 г., като по време на деянието се намирал на пистата на спортното съоръжение, в пространството между сектор „Б“ и ограденията с рекламни табели пред терена. Видно от текста на заповедта, деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ. Съгласно посочената разпоредба „противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс

и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във... хвърлянето на предмети“ – т. 6 на чл. 21 от ЗООРПСМ. В оспорената заповед обаче липсват твърдения за извършени действия по хвърляне на предмети от жалбоподателя, като доказателства и данни за такива действия не се съдържат и в представената по делото преписка. Поради това в случая не е налице съответствие между описанието на вмененото на С. нарушение и сочената от административния орган правна квалификация на същото. Налице е противоречие между фактическите и правни изводи на органа, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на адресата на акта да разбере кое конкретно негово поведение е квалифицирано като противообществена проява, респ. е обусловило налагането на ПАМ.

Оспорената заповед е издадена и в противоречие с материалния закон, доколкото по делото не бе установено по несъмнен начин извършването на вмененото със заповедта деяние от С.. В приетите писмени доказателства, обективиращи резултатите от извършените проверки, се твърди, че жалбоподателят се е намирал на пистата на спортното съоръжение, в пространството между сектор „Б“ и ограденията с рекламни табели пред терена. Според това описание С. не се е намирал на терена, а пред него, в пространството между сектора със зрители и рекламните ограждения, които ограничават достъпа до спортния терен, където всъщност се развива спортното мероприятие. Поради това недоказано е твърдяното със заповедта деяние, изразяващо се в нахлуване на спортния терен.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че по делото не бяха ангажирани доказателства, че жалбоподателят е осъществил действията, описани в административния акт. Същият е направил възражение пред административния орган още в хода на административното производство, че не отговаря на лицето, заснето на видеозаписите и може да го докаже, тъй като няма татуировки на гърдите. Това негово твърдение не е проверено от органа, който има задължението да установи всички правнорелевантни факти от състава на твърдяното нарушение, така че неговото извършване и авторство да бъдат безспорно доказани. Като е игнорирал твърденията на санкционираното лице, ответникът е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК, съгласно който индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Същевременно, описаните в акта обстоятелства не са доказани от ответния административен орган, чиято е доказателствената тежест. Освен твърденията на служители на СДВР, че С. е забелязан да нахлува на спортния терен, заедно с други лица, по делото не са ангажирани каквито и да е други доказателства в тази насока. Тези твърдения не бяха установени и при извършения от съда, в присъствието на жалбоподателя, в открито съдебно заседание преглед на видеозапис на спортното събитие, за времеви период от 18.18 ч до 18.24 ч. на 15.05.2022 г., когато се твърди, че е осъществена противообществена проява. На видеозаписа, в посоченото в заповедта време – 18.20 ч., не се забелязва жалбоподателят или лице, което да прилича на него.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед следва да бъде отменена поради противоречието ѝ с материалния закон и

допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. В. С., ЕГН [ЕГН], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 22-VI-14-0089 от 19.07.2022 г., издадена от началник на 01 РУ – СДВР.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: